

Til fru Gitte Seeberg vil jeg sige tak for en fredelig, samarbejdsorienteret tale, som jo egentlig forekommer så ejendommelig på baggrund af et finanslovudspil, der vel objektivt set må siges at være endnu mere fantasifuldt end Venstres, men, men, men – som De Konservative allerede ved præsentationen selv har tilkendegivet – som de ikke tror så vældig meget på i den praktiske politik.

Til hr. Jes Lunde vil jeg sige tak for de venlige ord. Hr. Jes Lunde mente så nok, at ambitionsniveauet hos regeringen og SF var meget forskelligt. Det gik så på kravene til det rummelige arbejdsmarked: Vi skulle ikke være indstillet på at kæmpe arbejdsløsheden endnu længere ned.

Hr. Jes Lunde sagde også – jeg forstod det sådan antydningssvis, i modsætning til, hvad jeg nok måtte mene – at man synes ikke, det her med at skaffe arbejdskraft frem, den arbejdskraft, finansministeren har brug for, som hr. Jes Lunde sagde, skal ske ved, at A-holdet knokler mere.

For det første vil jeg sige: Det er ikke finansministeren, der har brug for arbejdskraften. Det er det danske samfund, der har brug for arbejdskraften for at kunne løse den opgave at fremtidssikre velfærdssamfundet. Og det er ikke finansministeren, der mener, at A-holdet skal knokle mere. Men det, han mener, ham finansministeren, det er, at vi skal skabe et arbejdsmarked, hvor folk er motiverede for at gå ind, også lidt hurtigere, end de unge gør i dag, hvor folk ikke bliver udstødt, for vi har forbedret vores arbejdsmiljø, hvor vi er bedre til at fastholde mennesker, hvor vi skaber nogle flere fleksjob, mange flere, hvor vi har en seniorpolitik, og hvor vi positivt motiverer mennesker til at holde ud længere. Det er det, vi mener med at styrke arbejdsstyrken.

Hr. Thulesen Dahl spurgte til et par af de forslag, der er vedtaget her i Folketinget: mammo-grafi og et center for alternativ behandling.

Det er klart, at vi i løbet af forhandlingerne også skal finde ud af, både hvad disse forslag koster, og hvordan de finansieres. Det er helt indlysende, at det skal vi finde løsninger på.

Så sagde hr. Thulesen Dahl, som vel egentlig – godt nok efterhånden mere og mere fjernt – er arvtager af det gamle Fremskridtsparti, noget om ambitionerne på skatteområdet, som må siges at være meget mere afdæmpet, end vi gennem årene har hørt det fra den side. Hr.

Thulesen Dahl ville koncentrere sin energi om at undgå skattestigninger.

Så nu er vi altså nede på at snakke om, hvorvidt det skal være 407 mia. kr. eller 405 mia. kr. i statslige indtægter, fordi de nye, konkrete forslag til nye indtægter, som vi har nævnt de fleste af i debattens løb, er et par milliarder.

Så skal det jo i parentes bemærkes, at til gengæld falder både selskabsskat og pensionsordningsbeskatning mange, mange flere milliarder kroner. Det er noget andet; det er en følge af andre ting, af tidligere beslutninger. Men det var egentlig et meget behersket ambitionsniveau, hr. Thulesen Dahl gav udtryk for, og jeg mener, det er en langt kraftigere tilnærmelse til det, der er realistisk, end det, Venstre og De Konservative har demonstreret i deres udspil.

Der har også været talt om salg af statslige aktier. Det har jeg ikke nogen konkrete overvejelser om på regeringens vegne, og det bliver ikke noget, som jeg mener man skal have et meget principielt syn på. Det skal bero på en konkret vurdering af, hvad der er i samfundets interesse, om man vil sælge aktier, og det vil i øvrigt ikke være muligt, selv om jeg havde konkrete planer – hvad jeg altså ikke har – at begynde at annoncere dem her i dag uden at komme i konflikt med stort set alle regler på området.

Hr. Duetoft holdt jo som altid en nøgtern tale, bortset fra fejlanalysen om den borgerlige finanslov, som jeg har gennemskuet hr. Duetofts interesse i at fremkomme med.

Hr. Duetoft var inde på aktiveringssystemet: Kan vi finde nogen bedre løsning? Det er vi også meget optaget af, og det vil – tror jeg – for en lang række partier være et interessant tema i efterårets forhandlinger.

Hr. Duetoft nævnte også det synspunkt, at kommunerne skulle have lov til at udskrive noget mere i skat. Her tror jeg, at man for det første skal gøre sig klart, at vi jo altid laver aftaler på det kommunale område under ét, men der har aldrig været noget forbud mod, at en enkelt kommune rokkede op eller ned på skatten, fordi der var konkrete omstændigheder, der til-sagde det.

For det andet: Når vi laver de kommunale aftaler, afstemmer vi jo bloktilskuddets størrelse efter det, vi mener er holdbart, også i forhold til de krav, kommunerne vil stille til arbejdsmarkedet om levering af ekstra mandskab. Her er det jo nok i parentes bemærket sådan, at det er selve fraværet af mulighed for fysisk at rekrut-